

Отвeтник: Република Полша (представители: В. Majczyna и К. Majcher, подпомагани от Т. Warchoł, ekspert)

Диспозитив

- 1) Като не е приела мерките, необходими за гарантиране на независимост относно организацията и решенията на разследващия орган от железопътното предприятие и оператора на железопътна инфраструктура, контролирани от министъра на транспорта, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 21, параграф 1 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт).
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — A/S Bevola, Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet

(Дело C-650/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 49 ДФЕС — Корпоративен данък — Свобода на установяване — Местно дружество — Облагаема печалба — Данъчно облекчение — Приспадане на загубите на местни постоянни обекти — Разрешение — Приспадане на загубите на чуждестранни постоянни обекти — Изключване — Изключение — Незадължителен режим на общо международно данъчно облагане)

(2018/C 276/04)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: A/S Bevola, Jens W. Trock ApS

Отвeтник: Skatteministeriet

Диспозитив

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка, което изключва възможността местно дружество, което не е избрало режим на общо международно данъчно облагане като разглеждания в главното производство, да приспадне от облагаемата си печалба загубите, претърпени от негов постоянен обект, установен в друга държава членка, при положение че това дружество, от една страна, е изчерпало всички предоставени му от правото на държавата членка по установяването на обекта възможности за приспадане на загубите, и от друга страна, е спряло да получава от този обект всякакви приходи, така че вече не съществува каквато и да било възможност за отчитане в тази държава членка на споменатите загуби, което националната юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.